

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 323/2019
10.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића, Лидије Ђукић, др Илије Зиндовића и Бранислава Босилковића, чланова већа, у ванпарничном поступку по предлогу предлагача Општине Чајетина, чији је законски заступник Општински правобранилац, против противника предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Савић, адвокат из ..., ради одређивање накнаде за експрописану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ужицу Гж 568/18 од 26.10.2018.године, у седници одржаној 10.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ужицу Гж 568/18 од 26.10.2018.године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Ужицу Гж 568/18 од 26.10.2018.године.

Образложење

Решењем Основног суда у Ужицу Р1 13/18 од 16.04.2018.године, које је допуњено решењем истог суда Р1 13/18 од 08.05.2018.године, ставом првим изреке, одређена је накнада за експрописану кат.парцелу број .../... КО ..., пашњак б. класе, по врсти земљишта градско грађевинско земљиште, у површини од 400 м², уписану у лист непокретности број ... КО ..., ранијег власника, овде противника предлагача АА, на износ од 1.583.860,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је предлагач да противнику предлагача на име накнаде за експрописану катастарску парцелу број .../... КО ..., пашњак б. класе, по врсти земљишта градско грађевинско земљиште у површини од 400 м², уписано у лист непокретности број ... КО ..., плати 1.583.860,00 динара у року од 15 дана од пријема писаног отправка решења, са законском затезном каматом по Закону о затезној камати почев од 16.04.2018.године као дана доношења решења па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је предлагач да противнику предлагача плати трошкове ванпарничног поступка од 156.750,00 динара у року од 15 дана од пријема писаног отправка решења са законском затезном каматом по стопи прописаној Законом о затезној камати почев од извршности решења Р1 13/18 од 16.04.2018.године до исплате.

Решењем Вишег суда у Ужицу Гж 568/18 од 26.10.2018.године одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Ужицу Р1 13/18 од 16.04.2018.године, допуњено решењем истог суда Р1 13/18 од 08.05.2018.године.

Против решења другостепеног суда противник предлагача је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), на чију примену упућује члан 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да нема разлога за одлучивање о ревизији противника предлагача.

Чланом 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају, у поступку је утврђена висина накнаде за експроприсану непокретност на основу налаза и мишљења судског вештака грађевинске струке, имајући у виду да противник прелогача није прихватио извештај надлежне пореске управе о просечној тржишној вредности експроприсане непокретности. Вештачење је извршено на основу задатка суда, а током поступка вештак се изјаснио о свим примедбама истакнутим од стране противника предлагача. У ревизији се указује да је побијаним решењем погрешно примењено материјално право и то члан 42. Закона о експропријацији у погледу утврђивања висине накнаде експроприсане непокретности. Међутим, ови наводи не чине разлоге за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе, јер висину накнаде за експроприсану непокретност судови утврђују на основу изведених доказа у сваком конкретном случају. Ревизијским наводима се оспорава начин утврђења висине накнаде, што је чињенично питање у сваком конкретном случају и није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Осим тога, уз ревизију нису достављене правноснажне одлуке судова којима је у идентичној чињеничној и правној ситуацији донета другачија одлука, што би било од значаја за одлучивање о ревизији ради уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија противника предлагача није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак у овој правној ствари покренут је предлогом од 27.01.2017.године ради утврђења накнаде за експроприсану непокретност. Утврђено је да је вредност експроприсане непокретности 1.583.860,00 динара, што

је динарска противвредност од 12.780,27 евра према средњем курсу НБС на дан подношења предлога (1евро=123,93 динара).

Како је вредност одређене накнаде за експроприсану непокретност испод законом одређеног цензуса за изјављивање ревизије који је прописан чланом 403. став 3. ЗПП, то ревизија противника предлагача није дозвољена.

На основу члана 413. у вези са чланом 420. ЗПП, на чију примену упућује члан 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић